

Millioner Kroner, om man vilde nægte en Departementchef, som kunde have et Overblik over alle disse Forhold. Det forekommer mig, at det vilde være, som om en Mand vilde bygge et kostbart Stuehus og saa vilde sige: Nu har jeg sat et kostbart Stuehus, men jeg har ikke Raad til at faa Ventilation dert, jeg har ikke Raad til at anbringe en eller flere Trækruder, som ere nødvendige.

Naar den ærede Taler endelig atter og atter kom tilbage til, at det var gaaet saa overordentlig godt hidtil, skal jeg kun sige, hvad jeg allerede har fortelligt hørt, at den afbøde Sonquière's vel aabenbart var en Hædermand, men det har ikke kunnet undgaaes, at Arbejdet ogsaa overvældede ham, hvad der maa antages, da det er vel bekendt, at der i de sidste 20 Aar, i hvilke den ærede Landstingsmand mente, at det var gaaet saa overordentlig heldigt, tit har været Sager altfor længe under Bejs, der har været Sager, som have ladet vente paa sig 5-6 Aar, og endelig er der Sager, som endnu ikke ere afgjorte; der ligger jo endnu mange og vente paa Afgørelse. — Nu hørte vi vel den ærede Landstingsmand omtale Assistenterne, og det er ganske sandt, der er ganske vist nogle Assisterter i Kultusministeriet, men det er jo alle bekendt, at deres Løn kun er yderst ringe, saa at de ikke kunne leve af den og derfor kun betragte dette som en Forberedelse til en anden Gerning, som noget, de tage, fordi de ikke kunne faa andet. Det gælder for dem om at kunne leve, medens de have et saadant Assistentembede, og de have derfor mange andre Ting for, saaledes at man ikke kan vente, at disse unge juridiske Kandidater skulle have ynderlig Interesse for kirkelige Spørgsmaal. Nej, egentlig kan der kun siges, at som Embedsmænd kunne kun betragtes Fuldmægtig, Kontorchef og Departementchef, og det forandrer jo Sagen en hel Del. Jeg er ikke enig med den ærede Taler i, at det er gaaet overordentlig godt. Der er mange Ting, som sikkerlig ere blevne forsumte og ere komne til at ligge hen. Jeg tror ogsaa, at Befolkningen, hvad enten den ønsker Folketjens Oplysning eller Bevarelse, dog ogsaa har Interesse heraf. Man er jo i ethvert Tilfælde ikke naaet videre i Udvikling, end at endnu den store Mængde af Befolkningen hører til Folketjens, og vi se jo, at der er saa Sager, som Befolkningen lægger saa megen Vægt paa som f. Eks. Præstebesættelser, der jo ere overordentlig vigtige Sager for Landsbyghederne, hvad der fremgaar af, at de deputerede hvert Øjeblik herind om den Slags Ting. Der-

for forekommer det mig ogsaa rimeligt, at der er en Mand, som ihæft sætter sig alene med den Slags Ting, og som kan give den nødvendige Vejledning om, hvad der i saa Henseende skal gøres.

Ser jeg altsaa Sagen fra Arbejdsstandpunktet: det ønskelige i, at Arbejdet kan blive ordentlig besørget, er det den Erfaring, jeg har gjort, og jeg har haft nogen Vejlighed til det at gøre Erfaringer, at der er i de sidste 20 Aar, da den ærede Landstingsmand mener, at det er gaaet saa godt, blevet forsumt adskilligt, som har hvilet for længe. Nu kan den ærede Landstingsmand vel nok sige: Vil det hjælpe noget? Ja, det haabe vi, men hjælper det ikke, saa have vi Ret til at paatale det og sige til Ministeren, at han lovede os, naar han fik denne Embedsmand til 5,200 Kr., skulde der se en Forandring, saa vilde han være i Stand til at faa Sagerne ordentlig besørget. Skulde det saa ikke hjælpe, have vi siden Ret til at paatale det, men nægter man et saadant Beløb til en saa overordentlig stor Anstalt som Folketjens, forekommer det mig, at man ikke er rent sagesløs, hvis man rejser Bøvelser, da man nu siger, at man ikke vil give disse 5,200 Kr. til en Folketjens, som koster saa mange Millioner, for at Sagerne derved kunne blive hurtigere besørget.

Endelig var den sidste ærede Taler inde paa, at det var bedre at faa en Generalsekretær. Ja, det kender jeg ogsaa fra 1870, da havde man ogsaa den Ting fremme, men man erkendte, at det hørte sammen med hele det parlamentariske System, at Ministerierne vekslede paa parlamentarisk Maade, som Tilfældet er i enkelte andre parlamentariske Lande. Jeg tror, at man ikke skal opsætte Spørgsmaalet om Lønnen til en saadan Departementchef, hvis han ellers er nødvendig, indtil vi faa parlamentarisk Styrelse, thi saa kunne vi vistnok komme til at vente for længe, og der kunde gaa adskilligt i Stykker i Mellemtiden, som man nok kunde ønske godt og rigtig besørget, og jeg tror, at hvis vi naa til det Tid, hvis Udviklingen fører det med sig, at den parlamentariske Styrelse kommer, vil man ogsaa nok finde de rette Redskaber til at staa dette System bi. Skulle vi ikke lade den Ting ligge, indtil vi komme til det parlamentariske System, man vil nok vide at finde Udøvere for, hvad man skal bestille og gøre. Derfor forekommer det mig, at man kan lade denne Side af Sagen rolig ligge. — Selv om man altsaa ser paa Sagen fra et principielt Standpunkt, kan jeg ikke sige andet, end at jeg er af ganske modsat Mening af den ærede Landstingsmand i